

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4Csp/16/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318200857
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2019:5318200857.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou v spore žalobcu PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s. r. o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 36 857 033, proti žalovanej Q. D., K.. X.X.XXXX, G. XX, XXX XX I., o zaplatenie 616,92 € s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 56,04 € s 0,05 % úrokom zo omeškania ročne zo sumy 56,04 € od 11.7.2018 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobu žalobcu z a m i e t a čo do zaplatenia:

560,88 € s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 560,88 € od 11.7.2018 do zaplatenia,
čo do zaplatenia 4,95 % úroku z omeškania ročne zo sumy 56,04 € od 11.7.2018 do zaplatenia,
čo do zaplatenia zmluvnej pokuty 237,88 € (0,04 % denne zo sumy 616,92 € od 20.11.2015 do 10.7.2016),
čo do zaplatenia sumy 58,42 € - náhrady nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky,
čo do zaplatenia sumy 8,96 € (úrok z omeškania vo výške 0,55 % ročne zo sumy 616,92 € od 20.11.2015 do 10.7.2018).

III. Žalovanej náhradu trov konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Podľa § 220 ods. 4 CSP súd arabskými číslicami označuje jednotlivé odseky odôvodnenia rozsudku, ktoré zodpovedajú podstatným náležitostiam odôvodnenia rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP:

1. Čo tvorilo záväzný predmet sporu, čím sa súd cítil byť viazaný: Záväzný predmet sporu bol na čl. 1 rub spisu tvorený neurčitým spôsobom, kedy žalobca najskôr žiadal zaplatiť sumu 616,92 €, pritom zmluvnú pokutu a úrok žiadal zaplatiť neurčitým, nevykonateľným spôsobom. Z toho dôvodu uznesením - výzvou na čl. 24 bol vyzvaný k odstráneniu vád žaloby pod sankciou odmietnutia podania z dôvodov tam uvedených. Vady podania odstránil podaním zo dňa 11.7.2018 čl. 35, 36. Z toho dôvodu súd sa cítil byť viazaný petítom, podľa ktorého žiadal žalobca od žalovanej zaplatiť sumu 616,92 €, zmluvnú pokutu vo výške 237,88 € (0,04 % denne zo sumy 616,92 € od 20.11.2015 do 10.7.2018), úrok z omeškania vo výške 0,55 % ročne zo sumy 616,92 € od 20.11.2015 do 10.7.2018, ročný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 616,92 € od 11.7.2018 do zaplatenia a náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 58,42 €.

2. Aké tvrdenia produkoval žalobca vo svojej žalobe: V žalobe zo dňa 22.3.2018 uviedol. Uzavrel so žalovanou dňa 29.4.2015 zmluvu o revolvingovom úvere, poskytol jej úver 1 500 €. Žalovaná bola povinná úver spolu s úrokom zaplatiť v 36 mesačných splátkach vo výške 53,08 €. Zvyšná časť tejto

žaloby je formulárová. V doplnení žaloby na čl. 35 uviedol, že okrem zmluvy o revolvingovom úvere so žalovanou bola uzavretá aj dohoda o poskytovaní služieb, na základe ktorej sa zaviazala žalovaná splácať žalobcovi (ako poskytovateľovi služby) mesačnú úhradu vo výške 2,56 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku. Splátka podľa dohody o poskytovaní služby bola 34,16 €. Dohodnuté služby sú doplnkové a dobrovoľné. Uvádza sa tak i v článku I. bod 2 dohody. Odplata za služby podľa dohody nie je predmetom žalovaného nároku. Z celkovej sumy úveru 1 910,88 € (36 splátok vo výške 53,08 €) žalovaná zaplatila splátky vo výške 1 293,96 €, z toho 1 020,12 € na istinu, 273,84 € na úroky. Predmetom teda ostala suma 616,92 €, ktorá pozostáva z nesplatenej istiny 480 €, z nesplatených úrokov z úveru vo výške 136,92 €, ďalej požadoval zmluvnú pokutu 0,04 % denne zo sumy 616,92 € od 20.11.2015 do 10.7.2018, úrok z omeškania vo výške 0,55 % ročne zo sumy 616,92 € od 20.11.2015 do 10.7.2018.

3. Aké dôkazy pripojil žalobca k žalobe, aký skutkový stav súd mal z dôkazov preukázaný: Čl. 2 pokus o zmier zo dňa 12.9.2015 bez doručenia, čl. 5 oznámenie veriteľa o schválení zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 29.4.2015, čl. 6 základné ustanovenia, ktoré nie sú žalovanou - spotrebiteľkou podpísané, čl. 10 platby Q. D. - žalovanej. Z tohto prehľadu vyplýva, že 29.4.2015 v prospech žalovanej bola zaslaná suma 1 350 €, platba elektronicky, hoci úver je uvedený vo výške 1 500 €. Na čl. 11 je doručka. Čl. 12 je oznámenie o zosplatnení zo dňa 15.11.2015, ktoré je všeobecné, nie je uvedený dátum, ku ktorému došlo k zosplatneniu, je uvedená len suma omeškaných splátok vo výške 261,72 €. Čl. 13 je zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 29.4.2015 podpísaná aj žalovanou, obsahom ktorej je aj druhá dohoda o poskytovaní služieb. Všeobecné ustanovenia čl. 15 podpísané žalovanou. Čl. 19 dôkaz, že elektronicky bola doručená platba 1 350 €. Čl. 37 podanie žalobcu, kde tvrdí, že dohoda o poskytovaní služieb nie je predmetom žalovaného nároku a kde tiež uvádza, že z celkovej sumy úveru 1 910,88 € zaplatila žalovaná 1 293,96 €. Čl. 38 prehľad splátok.

4. Aké tvrdenia produkovala žalovaná, aké dôkazy k svojim tvrdeniam pripojila, aký skutkový stav súd mal zistený: Na čl. 51 uviedla, že má len dôchodok 255 €, manžel zomrel, nedostáva po manželovi nič, ostali jej len dlhy. Požiadala o poskytnutie bezplatnej právnej pomoci a o osobný bankrot ostatných dlhov. Tento sporný dlh by zaplatila v splátkach, pokiaľ by jej to súd umožnil, a to v splátkach vo výške 50 € mesačne. Na pojednávaní dňa 24.1.2019 vyjadrila súhlas s vysloveným predbežným právnym názorom súdu.

5. Skutkové a právne vyhodnotenie sporu: Zmluva bola uzavretá dňa 29.4.2015, preto skutkový stav súd subsumoval pod zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluva nemá náležitosti kogentné podľa uvedeného zákona, preto súd vychádzal zo záveru, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Keďže samotný žalobca uviedol, že zaplatila 1 293,96 € a úver mal byť síce poskytnutý vo výške 1 500 €, ale z dôkazu samotného žalobcu vyplýva, že reálne elektronicky poskytol len sumu 1 350 €, potom 1 350 - 1 293,96 je 56,04 € = platba skutočného úveru, ktorý žalovaná nezaplatila a k zaplateniu ktorého súd žalovanú zaviazal. K zaplateniu tejto sumy ju zaviazal aj spolu s 0,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 56,04 € od 11.7.2018 do zaplatenia. Žalobu zamietol vo zvyšnej časti, teda rozdiel medzi žalovanou sumou 616,92 € a priznanou sumou 56,04 € = 560,88 € s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 560,88 € od 11.7.2018 do zaplatenia. V tejto časti žalobu zamietol z dôvodu, ktorý už uviedol hore, že úver je bezúročný a bez poplatkov, a preto skutočný dlh na úvere je 56,04 €. Úroky a poplatky vo výške 560,88 € žalobcovi neprináležia a neprináleží mu nielen istina, ale aj príslušenstvo z tejto istiny. Súd zamietol žalobu aj v časti týkajúcej sa 4,95 % úroku z omeškania ročne zo sumy 56,04 € od 11.7.2018 do zaplatenia, keďže predmetom bol 5 % úrok z omeškania. Súd zamietol žalobu aj čo zmluvnej pokuty vo výške 237,88 € (0,04 % denne zo sumy 616,92 € od 20.11.2015 do 10.7.2016), pretože napriek výzve súdu na odstránenie väd žaloby nebolo po skutkovej stránke a matematickej presne zdôvodnené, ktoré konkrétne povinnosti, podľa ktorého konkrétneho ustanovenia zmluvy žalovaná porušila, akým konaním, ako žalobca dospel po skutkovej a matematickej stránke k výške tejto zmluvnej pokuty. Z rovnakého dôvodu súd zamietol aj žalobu o zaplatenie 8,96 €, teda úrok z omeškania vo výške 0,55 % ročne zo sumy 616,92 € od 20.11.2015 do 10.7.2018. Napriek výzve súdu nebolo po skutkovej a matematickej stránke ani dôkazmi konkretizované, preukázané, ako žalobca k tejto sume dospel, na základe ktorého ustanovenia zmluvy a akým konaním žalovanej boli tieto podmienky zmluvy naplnené. Súd zamietol žalobu aj v časti 58,42 € náhrady nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky, pretože túto časť predmetu sporu súd ustálil ako istinu a nie ako trovy konania, a to v nadväznosti na ustanovenia Občianskeho zákonníka o príslušenstve pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky

z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Z toho vyplýva, že náklady spojené s uplatnením pohľadávky nie sú trovami konania, ale súčasť istiny. Za trovy konania podľa § 251 CSP sa považujú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Konanie začalo až podaním žaloby dňa 22.3.2018 a náhrada nákladov spojených s mimosúdny uplatnením pohľadávky je pred začatím konania. Táto časť bola zamietnutá aj z toho dôvodu, že nie je špecifikované a preukázané dôkazmi, z čoho táto suma 58,42 € pozostáva a či naozaj bola vynaložená, či bola vynaložená účelne. Keďže úverová zmluva a zmluva o poskytnutí doplnkových služieb sú zo dňa 29.4.2015, súd aplikoval zákon č. 129/2010 Z. z. Vychádzal zo záverov rozhodnutia Krajského súdu v Žiline vo veci sp. zn. 5Co/84/2018 zo dňa 29.5.2018, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 41C/131/2016-315 zo dňa 18.12.2017. Zhodne s uvedenými rozhodnutiami súd mal za to, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje obligatórna náležitosť spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f/, t. j. konečná splatnosť úveru vyjadrená dátumom a písm. k/, t. j. výška, počet, termíny splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov. Pre vyslovenie bezúročnosti, bezpoplatnosti poskytnutého úveru postačuje neuvedenie čo i len jednej z náležitostí uvedených v § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., platného a účinného ku dňu uzatvorenia jednotlivých zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Odmena za poskytnuté služby o zabezpečení splátok úveru a služby komfort nebola zahrnutá do celkových nákladov úveru v súlade s § 2 písm. g/ a e/ zákona o spotrebiteľských úveroch, čo malo dopad i na správnosť údajov skutočnej RPMN. Zároveň ide o nekalú obchodnú prax podľa § 7 ods. 2 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľov. Zmluvy o zabezpečení splátok úveru a poskytovaní služby komfort sú absolútne neplatné v nadväznosti na § 3 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka a zároveň ide o neprijateľné zmluvné podmienky podľa § 53 ods. 4 písm. t/ a v/ Občianskeho zákonníka. Zmluva o zabezpečení splátok úveru a poskytnutí služby komfort predstavuje viac ako 50 % poskytnutého úveru za realizáciu tejto služby. Ide o zjavne neprimeranú odplatu vo vzťahu k úveru. Rozpor s dobrými mravmi je aj v neprimeranosti odplaty k charakteru poskytnutých služieb, a to s poukazom na to, že je povinnosťou žalovaného poskytnúť žalobcovi súčinnosť pri preberaní platieb, ale aj z toho dôvodu, že pre žalobcu by bola lacnejšia táto služba, keď by bola platená prostredníctvom poštovej poukážky alebo bankového prevodu. Takýmto spôsobom sa snažil žalovaný obísť kogentné zákonné ustanovenia o výške RPMN, výške konečnej platby, konečnej splatnosti a zvýšiť si plnenie za poskytnutie finančných prostriedkov. Odmena prevyšuje zjavne náklady spojené s touto službou. Ide o drahú odplatu, neprimerané protiplnenie, netransparentné. Pritom hlavným cieľom žalobkyne bolo uzavrieť zmluvu o úvere za dohodnuté úroky a nie doplnkové služby. Obidve zmluvy boli podmienené. Bez uzavretia zmluvy o úvere by nebolo došlo ani k uzavretiu zmlúv o doplnkových službách. Takýmto spôsobom žalobca rozdelil poskytovaný úverový produkt do zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o doplnkovej službe. Takýmto spôsobom obchádzal zákon a ide teda o absolútne neplatný právny úkon. Z tohto dôvodu odplata za poskytnuté služby o zabezpečení splátok úveru a služby komfort mala byť zahrnutá do celkových nákladov úveru podľa § 2 písm. g/ a l/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Nezahrnutie tejto odplaty do celkových nákladov ovplyvnilo aj správnosť údajov skutočnej RPMN, pretože keď by bola táto odplata zahrnutá do celkových nákladov, celková výška RPMN by bola oveľa vyššia, ako bola prezentovaná. Zároveň ide o neprijateľné zmluvné podmienky podľa § 53 ods. 4 písm. t/ a v/ Občianskeho zákonníka. Zmluvy neboli individuálne dojednané, ide o typové formulárové zmluvy. Ročná percentuálna miera nákladov podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona je v zmluve vyjadrená nesprávne, nie je zahrnutý náklad na doplnkovú službu o zabezpečení splátok. Celková suma, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona, nie je v zmluve vyjadrená správne, pretože v nej nie je zahrnutý náklad na doplnkovú službu o zabezpečení splátok. Nie je uvedená výška, počet, termíny splátok v členení na úroky, iné poplatky, prípadne poradie, v ktorom sa budú priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami. Chýba teda kogentná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. l/ zákona. V zmluve táto náležitosť chýba úplne. Termín konečnej splatnosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zákona je v zmluve vyjadrený nesprávne a netransparentne. Má byť uvedený konečný dátum. V nadväznosti na uvedené preto súd mal za to, že zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú, bez poplatkov, keďže neobsahovala kogentné ustanovenia zákona. Z toho dôvodu žalovaná nebola povinná platiť úroky a poplatky, ale v skutočnosti ich zaplatila v konaní. Na záver súd uvádza, že pokiaľ žalobca spochybňoval povinnosť uvádzať a štruktúrovať jednotlivé splátky, spôsob započítavania, pričom splátka musí byť štruktúrovaná na istinu, úrok, poplatky, k tomu súd poukazuje, že pokiaľ Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018 vyslovil názor, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere nemusia byť splátky štruktúrované, rozčlenené na istinu, úrok, poplatky, z uvedeného rozhodnutia síce taký právny názor vyplýva, ale rozhodnutie nie je účinné ani voči stranám konania, ani voči súdu, resp. iným súdom, pretože na stranu konania - spotrebiteľa bol vyhlásený konkurz, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR nenadobudlo právoplatnosť a z tohto dôvodu ani

záväznosť. Vychádzajúc z rozhodnutia odvolacieho súdu 5Co/205/2018 zo dňa 25.9.2018 (Krajský súd v Žiline), bod 25 odôvodnenia tohto rozhodnutia, odvolací súd uviedol, že pokiaľ existujú rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (v počte 2 senáty Najvyššieho súdu SR), ktoré predstavujú odklon od zaužívanej praxe a zaužívaného riešenia predmetných sporov, odvolací súd uvedené rozhodnutia nepovažoval za ustálenú rozhodovaciu prax v zmysle článku 2 ods. 2 CSP

6. Trovy konania: Žalovaná bola neúspešná v rozsahu 9 % a v rozsahu 91 % bola úspešná. Čistý úspech žalovanej je teda 82 % ($91 - 9 = 82$). Žalovaná by mala právo na náhradu trov konania v rozsahu čistého úspechu, teda v rozsahu 82 %. Trovy konania neuplatnila, nežiadala, preto súd rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal. Vychádzal z ustanovenia § 255 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca. V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, uvedie sa, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.